

Forfatter: Carl Sophus Petersen, 1873-1958

Titel: Udrag fra Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie

Citation: Carl Sophus Petersen, 1873-1958: "Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie", i *Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie*, Det Schuboeske Forlag, s. 14. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991716-000-shoot-idm140619118144912.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra første færd af var N. M. Petersen med i alt dette. Allerede i juni 1837 henvendte han sig til Chr. Flor. „Flere gange — skrev han ² — har jeg været fuld af en tanke, hvis udførelse forekom mig ædel i sin hensigt og gavnlig i sine følger, og kun mine aftagende kræfter afholdt mig fra at tænke på dens udførelse; nu da min kraft fornyes, vender den igen tilbage. Sagen er denne: Det syntes mig godt, ja næsten nødvendigt, at stifte en forening, til ved forbindelse at fremme den nordiske litteratur; men det var vel godt, at gå endnu videre, og at lade foreningen omfatte alle de tre nordiske folks vel. Hovedtrækkene kunne omtrent være følgende: Foreningens formål er at virke til de nordiske folks oplysning og s. 15forædling ved alle de midler, som ligge i det mægtige ord og ved penge, men aldeles uden nogen politisk tendens. Den skal stræbe i enhver henseende at fremme alt godt, sandt og ædelt, men uden at befatte sig med at virke nogen forandring i staternes forfatning, love eller hvilkesomhelst andre bestående statsformer. Alt hvad der kan tjene til at belyse også disse, ligger indenfor foreningens öjemed, men alt hvad der sigter til ved nogensomhelst materiel kraft at forandre dem, ligger udenfor det; og selv det mindste forslag derom straffes ved öjeblikkelig udelukkelse“. Det blev ved tanken, den vage og ubestemte tanke, denne gang. N. M. Petersen kunde dog ikke slippe den, og senere stiftedes efter hans initiativ (et udkast allerede fra marts 1840 findes blandt hans papirer) med et snævrere formål for øje 1847 „Det Nordiske Literatur-Samfund“; det skulde udgive nordiske oldskrifter på en med almenhedens tarv overensstemmende måde. Det var N. M. Petersens håb, at der også derved vilde virkes til, at enheden og overensstemmelsen mellem de nordiske sprog i fortiden blev mere erkendt og kundskaben derom udbredt blandt folkene, hvorved da overbevisningen om vigtigheden af sprogenes nøjere forbindelse i vor tid betydelig vilde fremmes; samfundets nordiske karakter tænkte han sig desuden fastslået gennem tre samvirkende, hinanden stedse understøttende afdelinger, som fordelte arbejderne mellem sig, nemlig: en dansk, en norsk og en svensk med hovedsæde i København, Kristiania og Stockholm ¹.